
DE HERDERS.

Gij hebt Uw heerlijkheid verhuld
In schaamle doeken, stal en duister,
Maar Uwe hooge heemlen guldt
De glans van Uw ondoofbren luister!

Twee moede menschen, sprakeloos
Bij Uwe schamelheid gebogen,
Maar d' Englen zingen, als altoos
Van Uwe heerlijkheid omtogen!

En herders huivren op hun wacht,
Van een verblindend licht bedropen.
Tot dag wordt hun de duistre nacht;
Uw hooge heemlen gaan hun open.

Maar 't Englenwoord heeft hen ontzet:
Waart Gij dan in een stal geboren,
En zal de wereld zoo gered?
De nacht is donker als te voren!

En haastig zijn zij heengegaan
En knielen bij Uw kribbe neder:
Toen hebben zalig zij verstaan
Gods Liefd' in Uwen glimlach teeder.

Gij zijt gekomen als een kind
Voor wie als kinderen willen knielen;
D' eenvoudigen hebt Gij bemind.
Breek Gij den trots, Heer, onzer zielen!

A. WAPENAAR.